ตามเทียน ส่องใจ
ให้สว่าง สุดทางเดิน

พุทธยานันทภิกขุ

หลวงพ่อเทียน จิตฺตสุโภ

“เมื่อเราทำความรู้สึกตัว ตื่นตัว รู้สึกใจ นึก คิด รู้จนเป็นปกติ
มันสามารถ พาให้เราเดินมาถึง จุดนี้ได้ นี้เรียกว่า ทางเดินไปคนเดียว
เป็นทางเอก ทางๆ นี้ไม่ซ้ำรอยใคร”

คำนำ

เมื่อแสงเทียนเล่มน้อยนิด ดับไปเป็นเวลานานสามสิบปี คำว่า "เจริญสติ" หรือ mindfulnessd ได้เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก เมื่อรวมเวลาปรากฏขึ้นแล้ว ปีนี้เป็นปีที่ ๖๐ คือ หลวงพ่อเทียน บรรลุธรรม เริ่มเกิดขึ้น ณ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ – ๒๕๖๐

เราทั้งหลาย เหมือนคนตกอยู่ในมุมที่มืดมิด เมื่อคนตกอยู่มุมที่มืดมิด ณ วันหนึ่ง มีเพื่อนกัลยาณมิตรของเราบางคน ได้ถือเทียนเล่มน้อย เดินผ่านมาแต่ไกล ทันใดที่ดวงตาของเรามองเห็น เราก็เกิดกำลังใจ และมีความหวังเล็กๆว่า จะออกมาจากมุมมืดนี้ได้

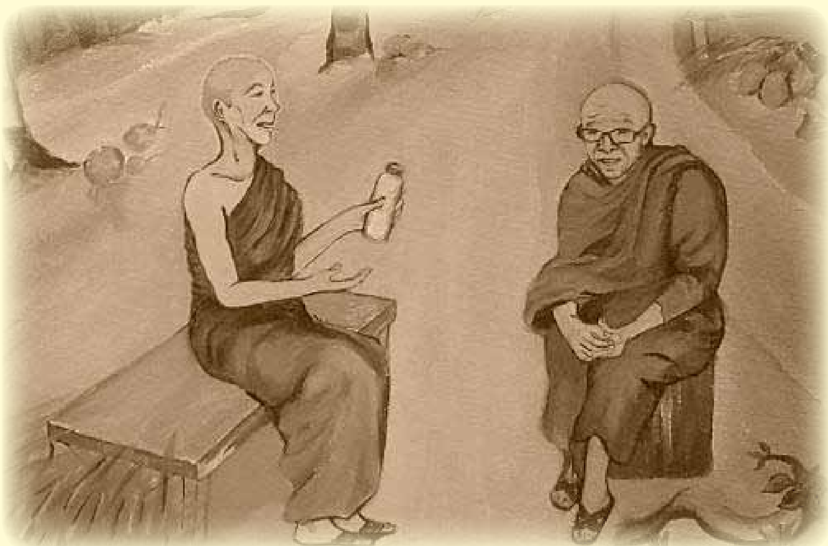
แม้ในมือของเราจะมีเทียนอยู่แล้วก็ตาม แต่เราก็ไร้คนจุด ไม่มีไม้ขีดไฟ ในมือของเรา เมื่อแลเห็น แสงเทียนนั้นแล้ว และแล้วเพื่อนที่แสนดีคนนั้น เริ่มร้องเรียกหาชื่อของเรา และเราก็ขานรับด้วยความตื่นเต้นดีใจ เราค่อยๆเดินออกมาจากมุมมืด ตามแสงเทียนนั้นไป เพื่อนคนนั้นก็ยื่นแสงเทียนของเขา ให้เราจุดต่อ เราก็ช่วยกันประคับประคองแสงเทียนเล่มนี้ ต่อมาเริ่มจุดต่อ ให้เพื่อนๆต่อไป และต่อไป....

จนลุถึงทุกวันนี้ แสงเทียนเล่มน้อยนี้ถูกจุดต่อกระจายออกไป เริ่มส่องสว่างไปทั่วโลก กลายเป็นไฟดวงใหญ่ เห็นได้ง่าย จุดดวงตาโลก

เราขอสัญญากับตนเองว่า เราจะรักษาแสงเทียนนี้มิให้ดับ และก้าวเดินตามทิศทางที่ถูกต้อง จนลุถึงแสงไฟดวงใหญ่ คือ "แสงแห่งโพธิปัญญา " ที่ให้ความสว่างที่สุด

ด้วยรักและกรุณา

พระมหาพุทธยานันทภิกขุ

วาทะหลวงพ่อเทียน

คนโบราณบ้านหลวงพ่อเคยสอนเอาไว้ว่า

"สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ"

พระนิพพาน ก็อยู่ที่ใจ ใจมันอยู่ที่ไหน?

เราเคยเห็นใจเราบ้างไหม? ไม่เคยเห็น

เมื่อไม่เคยเห็น เราก็ต้องศึกษา ต้องปฏิบัติให้รู้ว่าใจเราคืออะไร

นรก คือความร้อนอกร้อนใจ มีทุกข์แล้วในขณะไหน เวลาใด

ความทุกข์อันนั้น มันจางคลายไป เราก็ได้ขึ้นสวรรค์

โกรธมาเที่ยวหน้า ตกนรกอีกแล้ว

แต่บัดนี้เราอยู่แต่เพียงสวรรค์ไม่ไปตกนรก

แต่ว่าไม่รู้จักทิศทางออกจากโลกียธรรมไม่ได้

เราก็ต้องหมุนเวียนอยู่ในโลกียธรรม ทำดีกับโลก เป็นวิสัยของคน

เป็นวิสัยของสัตว์โลก เป็นวิสัยของสัตว์

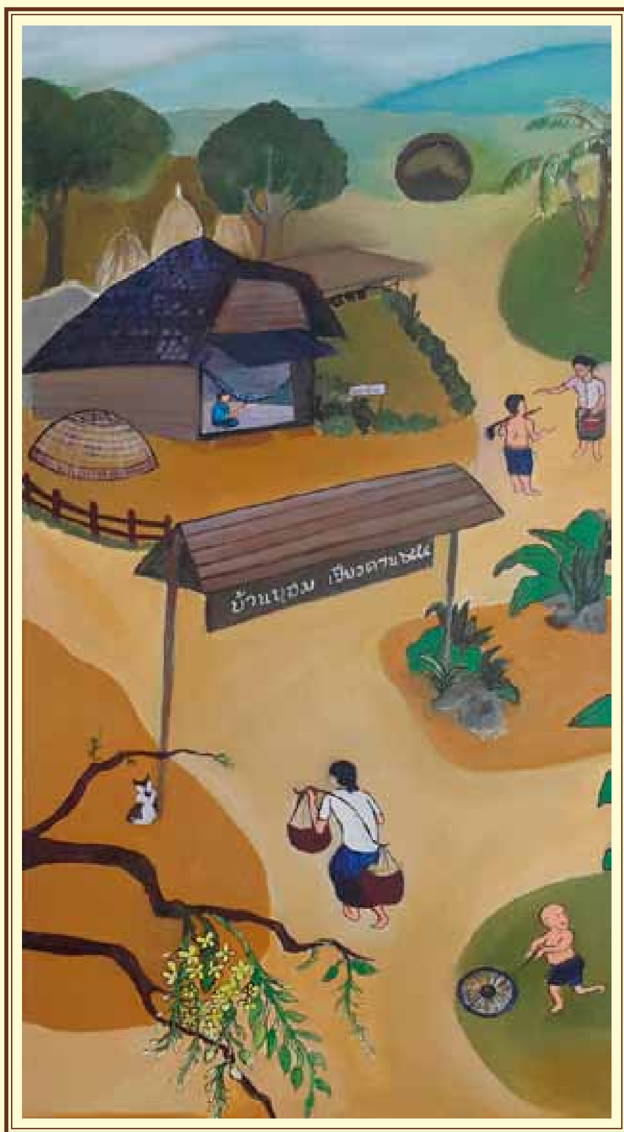
ยังไม่มีวิสัยของมนุษย์ ยังไม่วิสัยของพระอริยบุคคล

ให้เข้าใจอย่างนั้น เมื่อเราพ้นทุกข์ได้แล้วนั้นแหละ

เป็นวิสัยของโลกุตรธรรม

พิพิธภัณฑ์สติสถาน
รู้สึกตัว
หลวงพ่อเทียน จิตฺตสุโภ

ปกติ

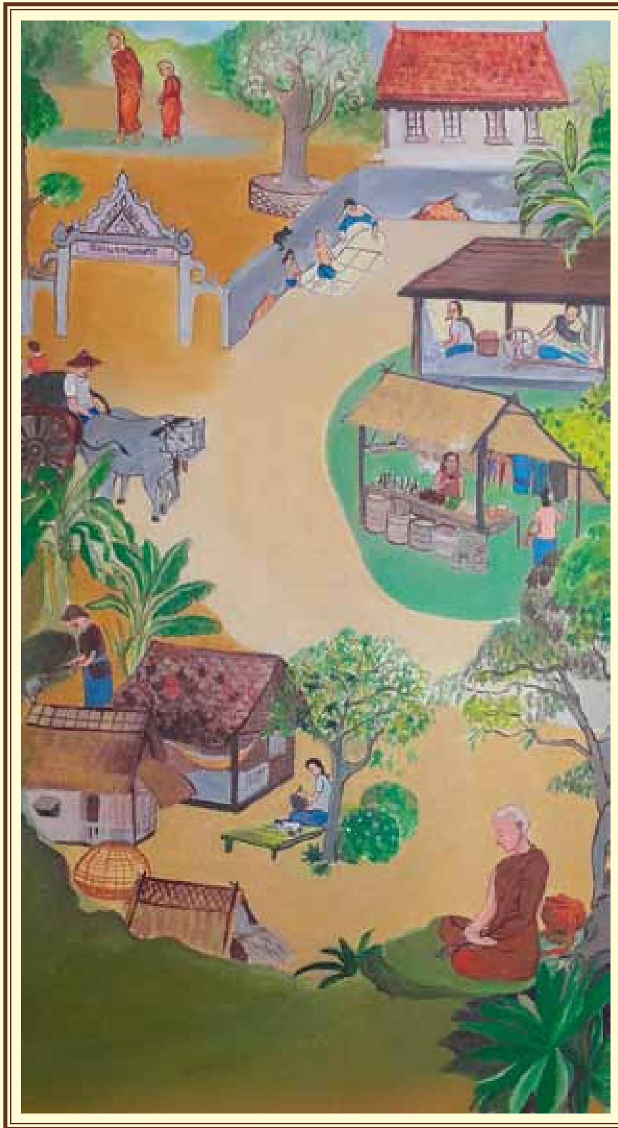
๒

ปีสองพัน สี่ร้อย ห้าสิบสี่ ตรงวันที่ ห้ากันยา น่ากล่าวขาน
สิบสามค่ำ ร่ำเรียง ถิ่นเชียงดาน บ้านขุมชาน ชนบท ปรากฏคุณ
กระทาชาย นายจีน และนางโสม บุตรนำโน้ม โสมนัส ศรัทธาหนุน
ชื่อว่า “พันธ์ อินทผิว” ระบิลบุญ ได้ค้ำจุน พุทธศาสน์ มาตมณี

๒

ใต้ดอกคูณ เสียงแคน แดนอิสาน
บ้างทำไร่ ไถนา พาชีวี
ไม่มีแม้ โรงเรียน ให้เขียนอ่าน
เด็กชายพันธ์ เลี้ยงควาย เช้าบ่ายเย็น

เหล่าชาวบ้าน อยู่เย็น เป็นสุขศรี
แถบลำโขง ฝั่งนที มิลำเค็ญ
รถไม่ผ่าน จักรยาน ไม่เคยเห็น
เป็นเพื่อนเล่น สราญใจ ในวัยเยาว์

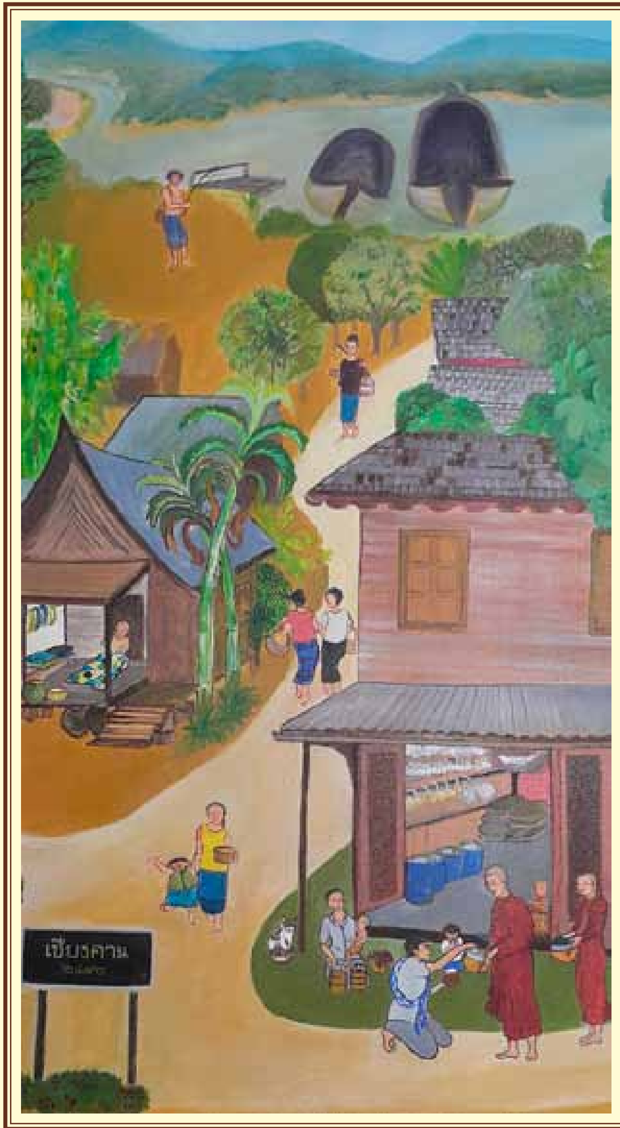
๓

ครบสิบปี บวชเณร เกณฑ์กำหนด
คาถาอด จำไว้ ใช้ปัดเป่า
มีหลวงน้า อุ้มชู มิตูเบา
บวชครบปี คืนเหย้า ช่วยบิดา
ค้าขายไป จนวัย อุปสมบท
วัดบรรพต คีรี กับหลวงน้า
ฝึกสมาธิ สมถะ และคาถา
ได้วิชา บริกรรม ธรรมสีเทา

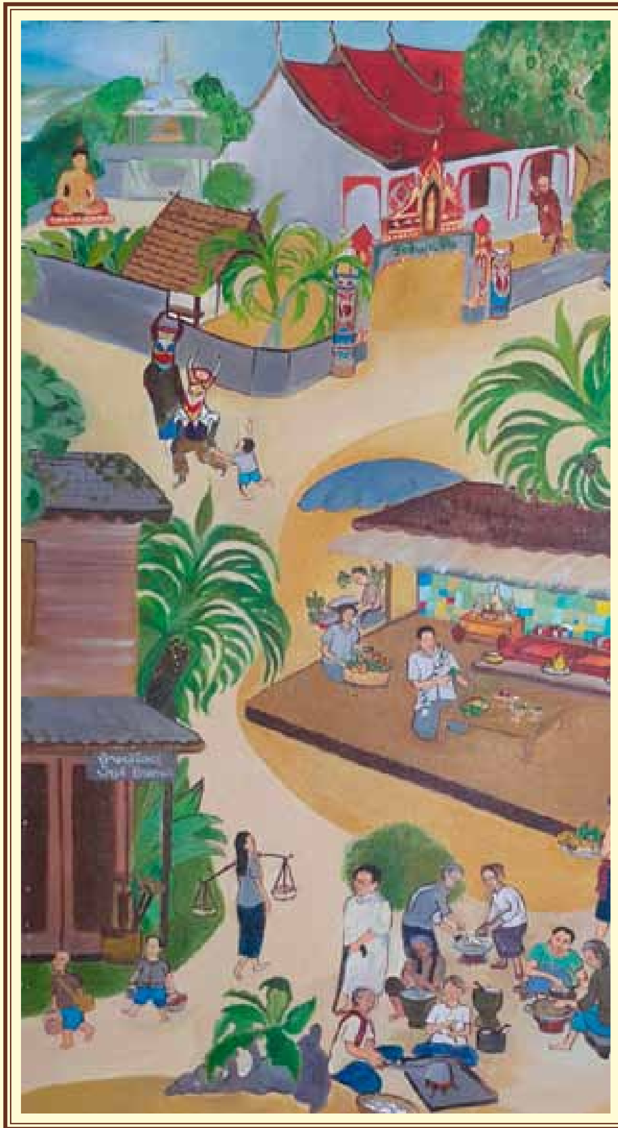

๔

ได้ออกเรือน เมื่ออายุ ยี่สิบเอ็ด ตั้งได้เพชร ยอดมณี มาคู่เคล้า
นางชื่อหอม เป็นญาติ แต่ก่อนเก่า ไม่นานเนา มีลูกชาย ถึงสามคน
คนที่หนึ่ง ชื่อเนียม อายุสั้น คนสองนั้น ชื่อเทียน เป็นเหตุผล
ให้ได้เรียก พ่อเทียน กันทุกคน นายเตรียมตน คนที่สาม ตามติดกัน

เพื่อให้ลูก เล่าเรียน และเขียนอ่าน ผิดจากท่าน สิ้นโอกาส มิอาจฝัน
อยู่เชียงคาน ค้าขาย ใช้ชีวัน ล่องลำโขง ทุกวัน พลันมั่งมี
แม้ค้าขาย ร่ำรวย มิลืมบุญ หวังกุศล นำหนุน อุ่นวิถี
ใส่บาตรเช้า เข้าวัดตาม ประเพณี ช่วยเหลือบุญ ทุกที่ มิลังเล

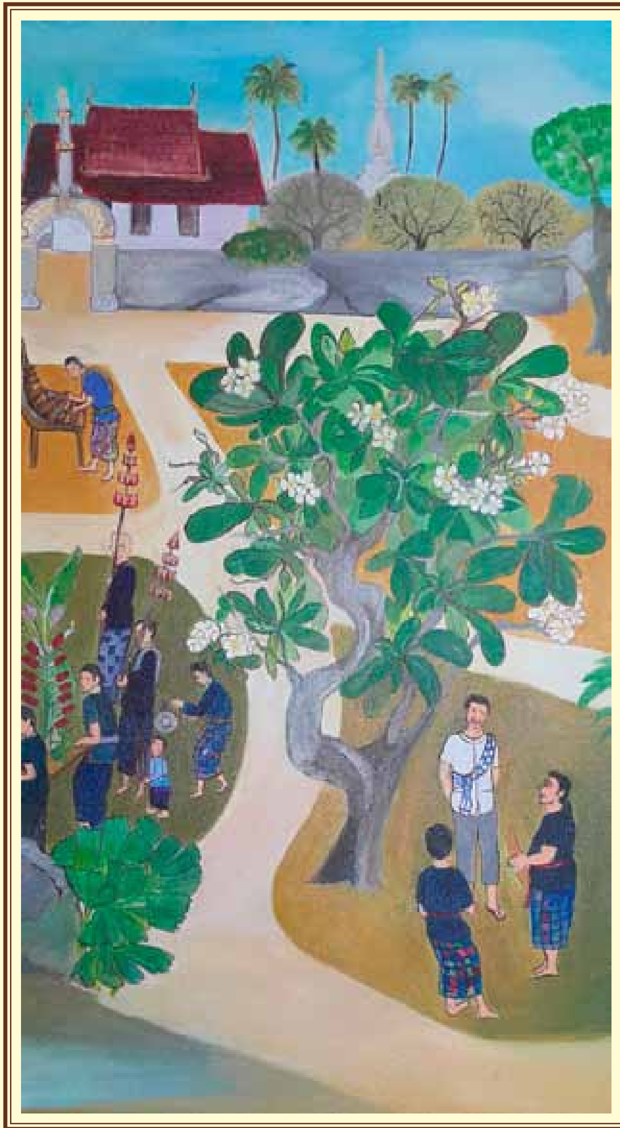
๖

จนเขาเลือก ให้เป็น ผู้ใหญ่บ้าน ในวัยหนุ่ม อาจหาญ มิหันเห
ทั้งทางโลก ทางธรรม ต้ำตะเน พ่อเทียน เพียรทุ่มเท ทุกกิจจา
คุณความดี ใครเห็น เป็นเชื่อถือ เสียงล่ำลือ กิตติคุณ วิบูลย์ค่า
ฉีบหมากพลู ถวายพระ สละเวลา เลี้ยงข้าวปลา ญาติธรรม นำงานบุญ

ในปีหนึ่ง วัดลาว เขามาขอ
พ่อเทียน ยินดีล้ำ ได้ค้ำจุน
จัดงานใหญ่ ทอดกฐิน ถึงถิ่นลาว
มีวงแคน โหวดโปงลาง ครางคะนอง

ให้ช่วยก่อกองกฐิน ยินดีหุ้น
ช่วยเกื้อหนุน รับมา ทั้งห้ากอง
ทั้งหนุ่มสาว เบิกบาน งานฉลอง
เสียงกึกก้อง และแสงธรรมนำขบวน

๘

ให้แม่หอม บัญชา ค่าใช้จ่าย   ตนจะได้คุมงานใหญ่ ไม่ผันผวน
ครั้นงานจบ ปรีดา หน้าผ่องนวล   บุญล้ำล้วน งานนี้ แสนปรีดา
ยามอำลา จำปาลาว ขาวสะพรั่ง   วงแคนรั้ง ขอค่าตัว ที่ได้ว่า
พ่อเทียนอาย และโมโห ภรรยา   เก็บสีหน้า อาการ พาลเจ็บใจ

๙

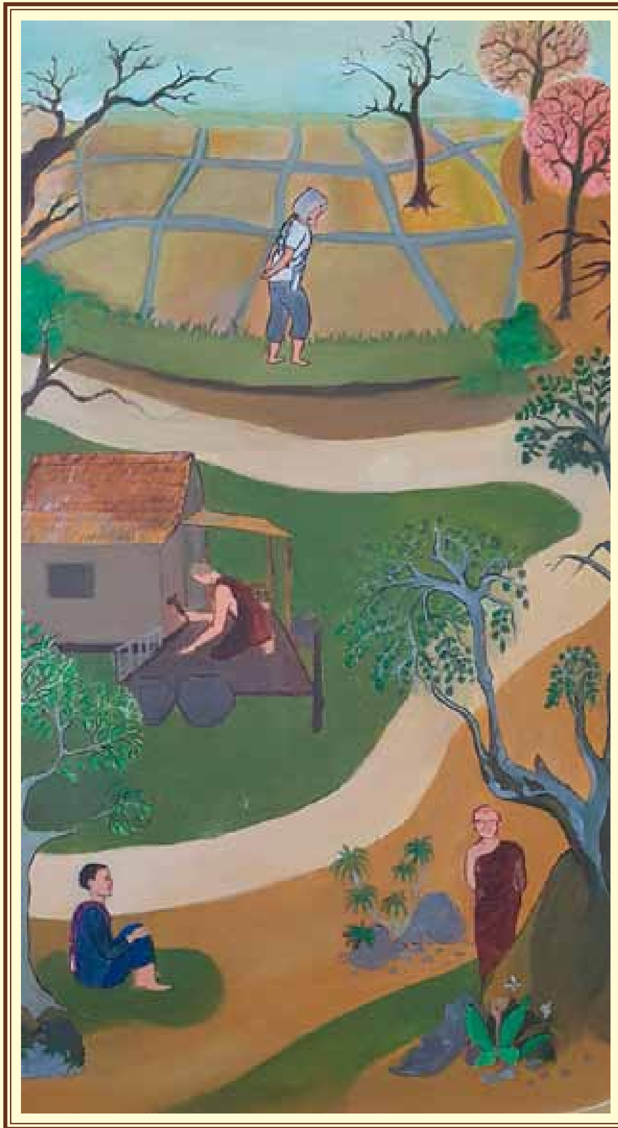
กลับถึงบ้าน พาลพาโล โมโหนัก
ท่านตำหนิ เรื่องวงแดน รับไม่ได้
ทำบุญแผ่ แต่นรก หมกจริต
ตัดสินใจ ขายเรือ เพื่อชื่นชู

แม่หอมทัก โกรธอะไร หรือผู้ใหญ่
แม่หอมรั้ง สติไว้ ให้ตรองดู
ครั้นได้คิด ปลิดปลด ช่างอดสู
หวังกอบกู้ ปัญญา ลาครอบครัว

๑๐

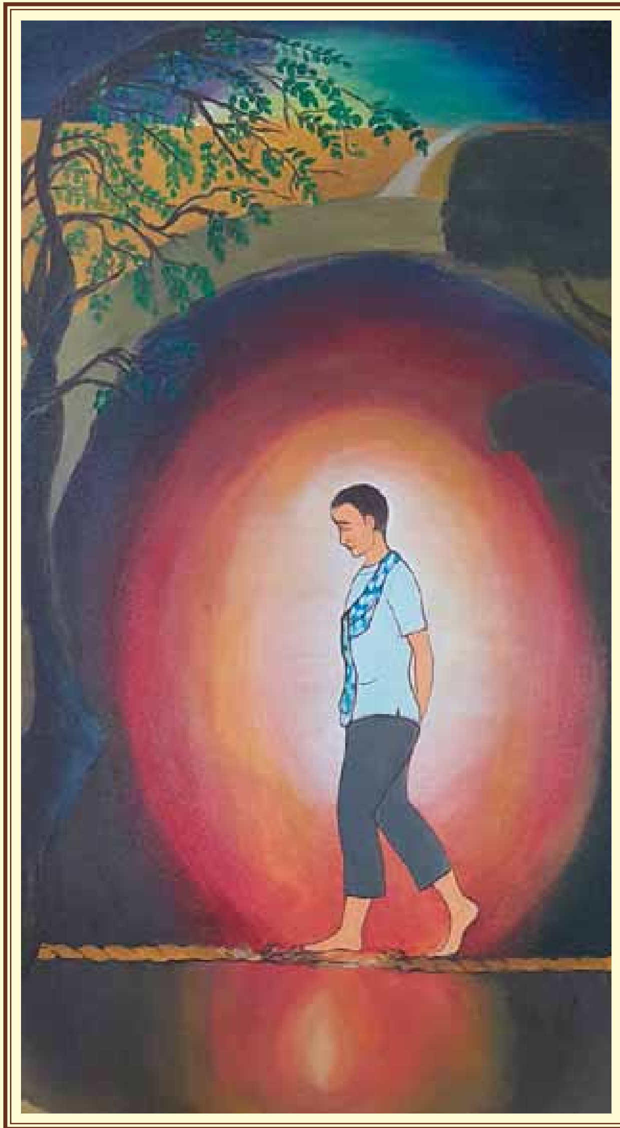
ที่พันพร้าว ท่าบ่อ ก่อธรรมะ ได้พบปะ อาจารย์ฝาน หลวงตาบรัว
เป็นชาวลาว สอนให้ติง นิ่งไหวตัว ยังพันพัว กับคำ บริกรรม
มีผู้ร่วม ปฏิบัติ เกือบครึ่งร้อย ทั้งนายฮ้อย พ่อมุก เคยช่วยค้ำ
อีกทั้งพระ ภิกษุ ก็มาทำ เรียนรู้ กรรมฐาน อาจารย์ฝาน

๑๑

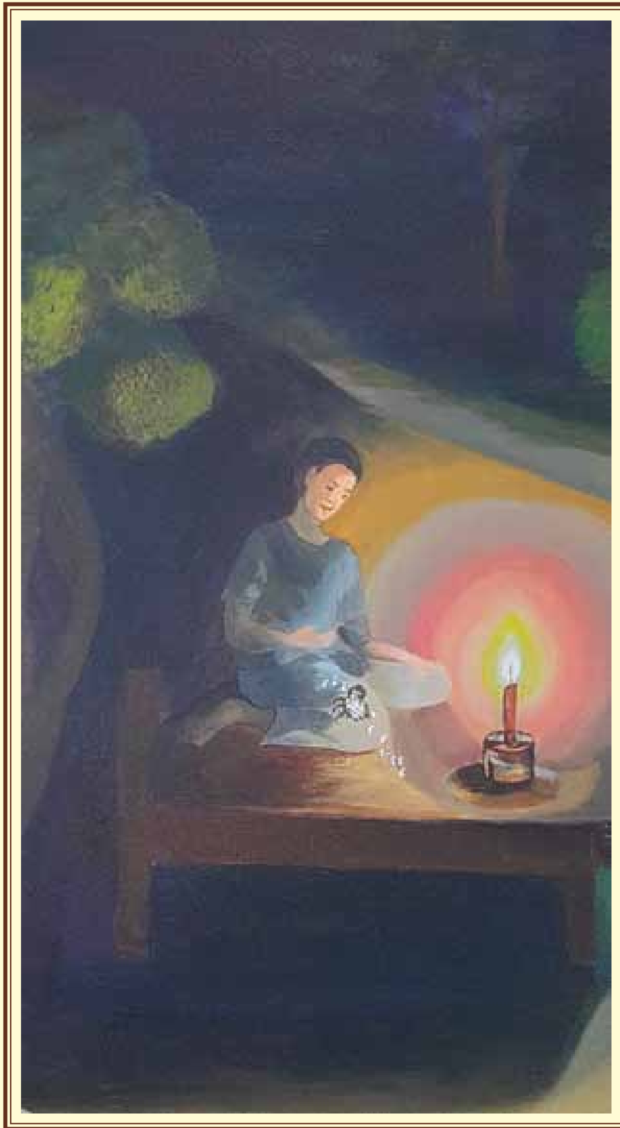
มีพระครู รูปหนึ่ง มากพรรษา
เหมือนคนบ้า ตอกตะปู สู้สงสาร
เสียงโป๊กโป๊ก เข้าบ่าย หน่ายรำคาญ
และอีกท่าน นายฮ้อยมุก มุ่งแต่คุย

พอเห็นหน้า นายฮ้อยมา ตั้งท่าหนี
ไปอยู่ที่ กลางทุ่งใหญ่ ไอร้อนสุย
แอบจ้างญวน มาถางลาน จบกรมลุย
นายฮ้อยมุ่ย ไม่สู้ร้อน ขอนจากไป

ສອງສາມວັນ ເດີນສູ້ຮ້ອນ ຜ້າປກຫັວ
ເຮີຍງລຳດັບ ສຸຂທຸກຂ໌ ເຄຍປຮຸງໄວ້
ພລບຕ່ຳຫນຶ່ງ ໃຕ້ໄມ້ໃຫຍ່ ຫມາກສ້ມຕ້ອ
ມອງເຫລີຍວຫາ ວ່າໃຄຣຈະ ມາຜລັກທຳ

ສມາຘິ ໄມ່ຣັ່ວ ຈຶງເຕີບໃຫຍ່
ເກີດສວ່າງ ໃນໃຈ ໄຕຣ່ພູດຘຣຣມ
ຈງກຣມຕ່ອ ຮູ້ສຶກເລືອນ ເຫມືອນຈະຕວ່ຳ
ຄິດທວນຊ້ຳ ຈຶງເຫັນຄິດ ຈິຕຕື່ນໂພລງ

เมื่อเฝ้าดู ความคิด จริตเร้น   คิดหยุดเต้น เห็นกายชัด ไม่พลัดหลง
รู้จริงจริง เห็นกายชัด เห็นใจโปร่ง   ไม่ต้องปลง โกนผมติ้ว ก็เป็นพระ
จนตีสาม นั่งพับเพียบ ภาวนา   รู้สึกว่า มีแมงป่อง ลูกเกาะกะ
ตกบนขา ไม่ตื่นกลัว พิจารณา   เห็นอุปา ทานขันธ์ห้า พาตระหนก

รู้แล้วว่า ทุกข์ที่ใจ ไม่ใครทำ
บัดนี้เห็น ชัดแจ้ง แหล่งเคยรก
จึงกราบลา อาจารย์ปาน ท่านสอนจิต
คิดกลัวไหม พ่อเทียนตอบ ยังไม่เริ่ม

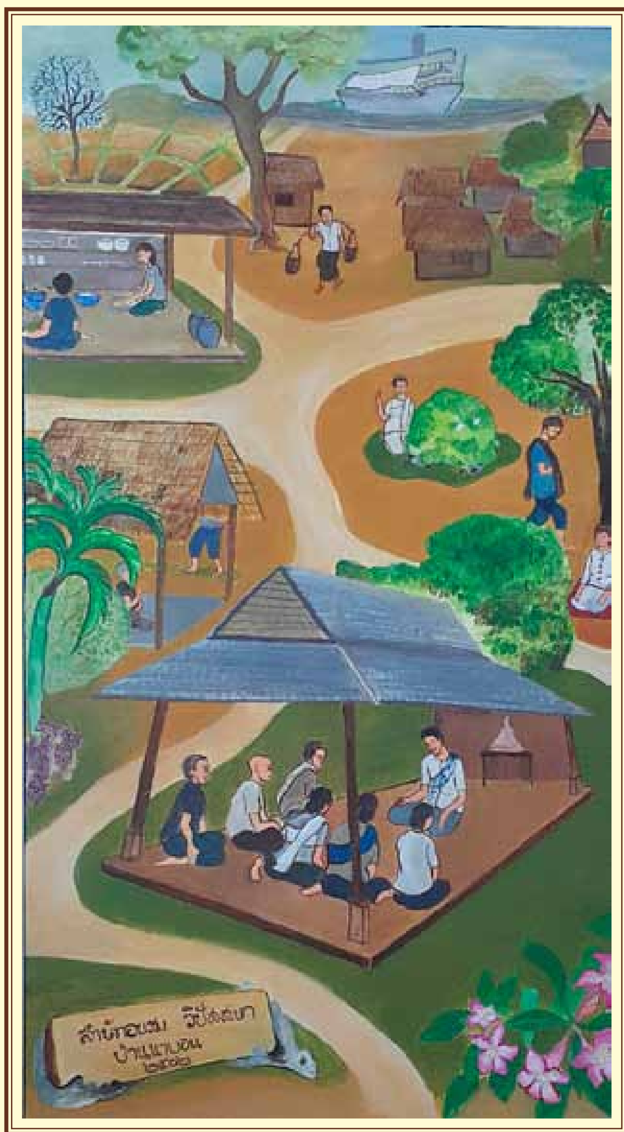
เดี๋ยวก็ช้ำ เดี๋ยวก็ชื่น ระรื่นอก
ถึงเวลา ผินผก กลับถิ่นเดิม
หากทางทิศ ที่กลับนี้ มีเสือเหิม
ก็ไม่เคลิ้ม กับความกลัว ตัวมายา

๑๕

เมื่อพ่อเทียน จากไป ไม่รู้ทิศ
หวาดระแวง ว่าแม่หอม ละม่อมม่า
พ่อเทียนกลับ มาทันเรื่อง จึงปรุโปร่ง
ปรับเปลี่ยนบ้าน เป็นสำนัก กรรมฐานไว้

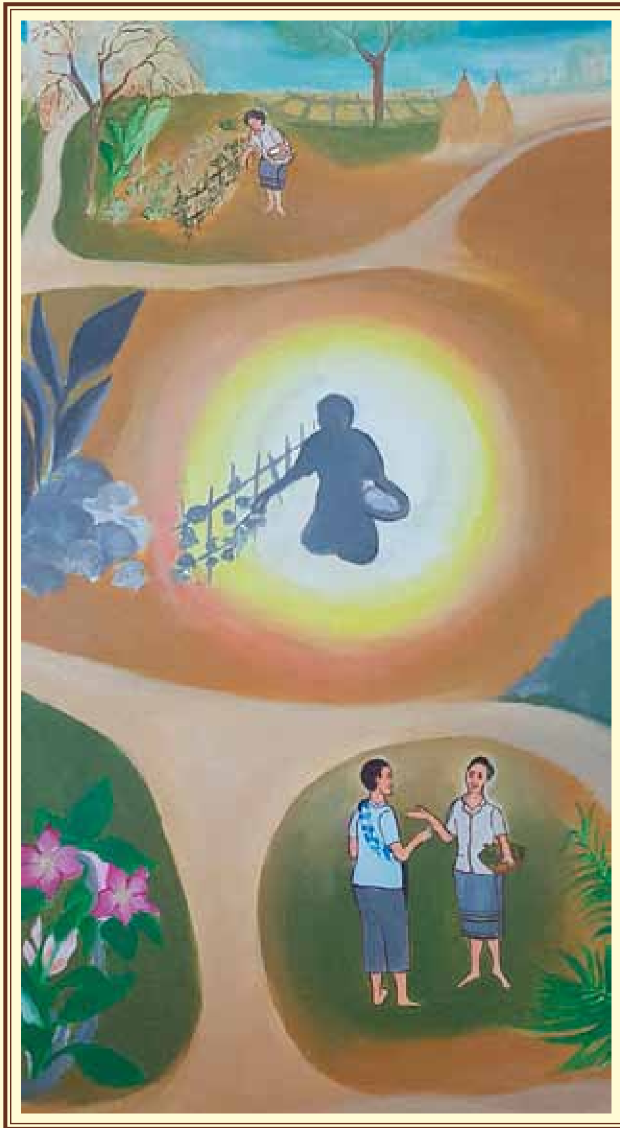
ญาติสนิท มาไถ่ถาม ความหนักหนา
หลายเดือนมา นี้ป่วยหนัก เพราะตรอมใจ
ทั้งญาติโยม มาฝึกธรรม กันยกใหญ่
มีผู้ได้ ธรรมกันมาก จากอบรม

๑๖

จากสำนัก บุฮม ไปนาบอน
เสียสละ ข้าวปลา เพื่อนำโน้ม
เจ้าคณะ จังหวัดเลย ก็มาร่วม
ติดเครื่องไฟ ขยายเสียง กับเรือกล

ท่านเปิดสอน ธรรมะ ทั้งพระโยม
จัดอบรม แต่ละครั้ง สี่สิบคน
ช่วยรวบรวม ญาติธรรม ทุกแห่งหน
ผู้ดั้นด้น แสวงธรรม ก็ตามมา

໑໗

ຄນອື່ນໃຄຣ ກ໊ເຣີຍນ ແຕ່ສິບວັນ
ທ່ານຖືວ່າ ແມ່ຫອມມີ ອຸປກາຣະ
ແມ່ຫອມຝຶກ ອຢູ່ ສອງປີ ຖຶງທີ່ສຸດ
ທຸກອຍ່າງຈືດ ໄຣ້ສີສັນ ພລັນຣະກຳ

ແມ່ຫອມນັ້ນ ຕ້ອງຕ່ອເນື່ອງ ໄມ່ເລີກຣາ
ເປັນເຫຕຸຈະ ຕ້ອງໄປຫາ ສັຈຘຣຣມ
ກຳລັງທຣຸດ ນັ່ງເກ໊ບຜັກ ທີ່ຣັ້ວຕ້ຳ
ພ່ອເທີຍນຍ້ຳ ອຍ່າໄປຍຸ່ງ ດູໄກລໄກລ

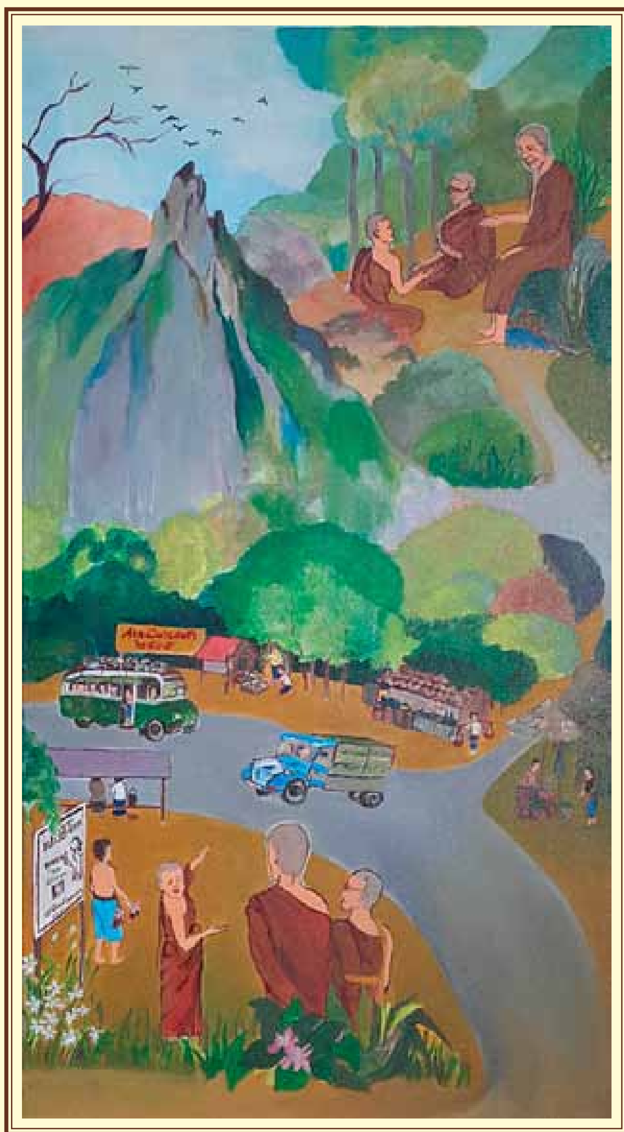

๑๘

เมื่อทำให้ ครอบครัว เข้าใจทุกข์ ทั้งเมียลูก พี่น้อง สิ้นทุกข์ได้
ตัดสินใจ ละเพศ ฆราวาสไป ที่วัดใหญ่ ศรีคูณเมือง บ้านบุฮม
ปีสองพัน ห้าร้อยสาม กุมภาพันธ์ อายุนั้น สี่สิบแปด ฤกษ์เหมาะสม
เมื่อบวชพระ ตั้งใจสอน เพื่อน้าวโน้ม ทั้งพระโยม ให้เข้าใจ ในพุทธา

ท่านเล่าว่า สอนทุกที่ ไม่จำกัด อยู่ในวัด กุฏี ที่ทุ่งนา
ตอบสอบถาม เรื่องทุกข์ร้อน ที่อ่อนล้า ธรรมกถา สมุทัย คือต้นตอ
มีบางฝ่าย ไม่เข้าใจ ได้กลั่นแกล้ง แอบไปแจ้ง เจ้าหน้าที่ มาสืบส่อ
ว่าพวกคอม มิวนิสต์ ข้างหลวงพ่อ ท่านไม่ท้อ สอนต่อจน คนศรัทธา

๒๐

ปีสองพัน ห้าร้อยหก ผานกเค้า　　เป็นที่เล่า เรื่องฤทธี พวกผีผา
คนสัญจร สะท้านใจ ผ่านไปมา　　เหล้าไก่หา มาเซ่น ประเคนไหว้
หลวงพ่อสอน สามเณร อยู่สองรูป　　ท่านได้ทุบ แหล่งความกลัว เคยปรุงไว้
ให้สามเณร พาเด็ก ไปกินไก่　　เรื่องงมงาย เริ่มหายหด ลดลงพลัน

๒๑

บ่ายวันหนึ่ง ถกธรรมกับ หลวงพ่อเพชร อยู่ในเขต อาราม โนนสวรรค์
มีพระหนุ่ม มากราบเกย เอ่ยจำนรรจ์ พรรษานั้น ที่ห้า มหาบัวทอง
หลวงพ่อเทียน หัวร่อ แล้วบอกว่า เมื่อพรรษา เราเรียงกัน พลันจิตต้อง
หากร่วมกัน ปฏิบัติ ฉันพี่น้อง ตงเรืองรอง ร่วมทางธรรม สู่นิพพาน

๒๒

พระอาจารย์ บุญธรรม อุตฺตมธมฺโม ไม่เลโล เมื่อได้ยิน เรื่องราวท่าน
จากมหา บัวทอง ที่พุทธยาน หลวงพ่อท่าน อุดมการณ์ ที่มั่นคง
ลัดตรงมุ่ง เข้าทำลาย สลายกิเลส เรื่องฤทธิ์เดช ไม่มีอิง ไม่มีองค์
จึงตั้งใจ ไปกราบ ตามประสงค์ หลวงพ่อเทียน แนะตรง ให้รู้ตัว

สร้างจังหวะ สิบสี่ท่า เป็นหลักไว้ เมื่อเคลื่อนไหว อริยาบถ พรั่งพร้อมทั่ว
สติปัฏฐาน ผลิบาน ตั่งดอกบัว โผล่พ้น “ผัวะ” ฮึดใจเดียว ได้จริงๆ
อาจารย์ทอง อาภา กโรขอ จากหลวงพ่อ เก็บอารมณ์ มิสุงสิง
เจ็ดทิวา พลันรู้แจ้ง จากจิตจริง อาสวะ สลัดทิ้ง สว่างพลัน

๒๔

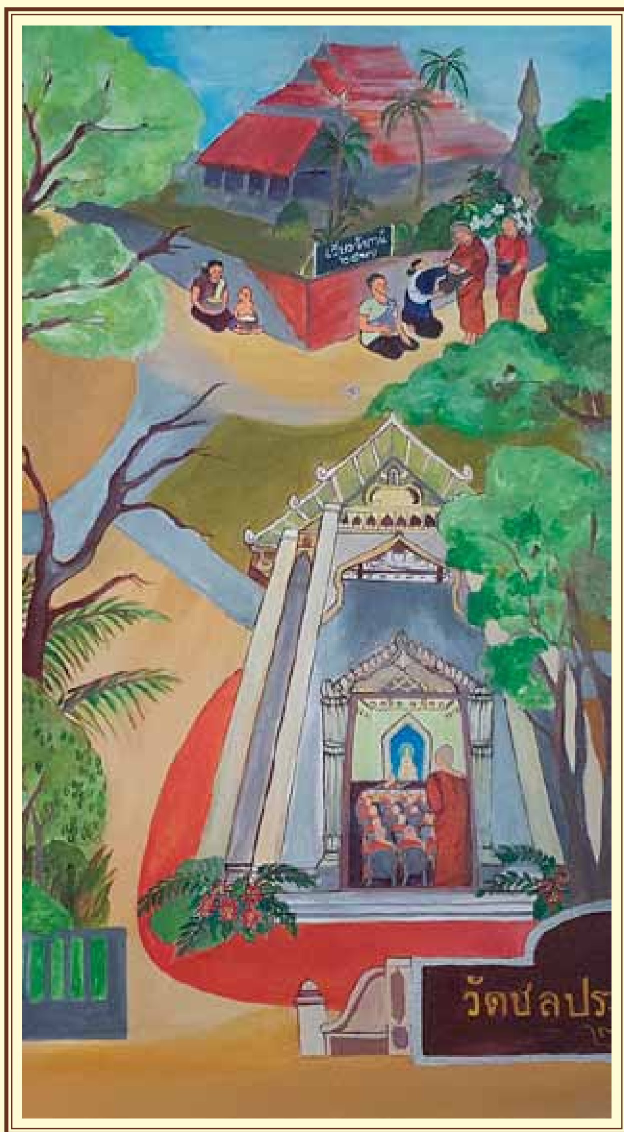
ท่านอาจารย์ ตำเขียน ถูกทายท้า
จะจ้างเงิน เหมือนกับงาน ให้เท่ากัน
วันหนึ่ง สร้างจังหวะ ในกุฏี
ต้องเห็นทั้ง นอกใน เขตจำนง

หากแม้นว่า มิรู้ธรรม ในกาลสั้น
แหละตอนนั้น ท่านทิฏฐิ จึงตกลง
พ่อเทียนชี้ อยู่ข้างใน อย่าไหลหลง
ตัดองค์สาม หลอกหลงได้ ให้ตรึกตรอง

๒๕

ทุกข์ปหาน พาลสลาย ไร้ที่ตั้ง
แห้งหมดยาง ทุกข์สิ้นสุด จิตผุดผ่อง
ท่านจึงบวช มุ่งมาดนำ ธรรมครรลอง
พระนำร่อง มุ่งปฏิบัติ วิปัสสนา
พอศอสอง พันห้า ร้อยสิบสี่
ได้กุฎี ที่อยู่ หลวงปู่หา
ขยายใหญ่ เป็นวัด โมขวนา
มหาศรัทธา ท้วมท้น คนเข้าใจ

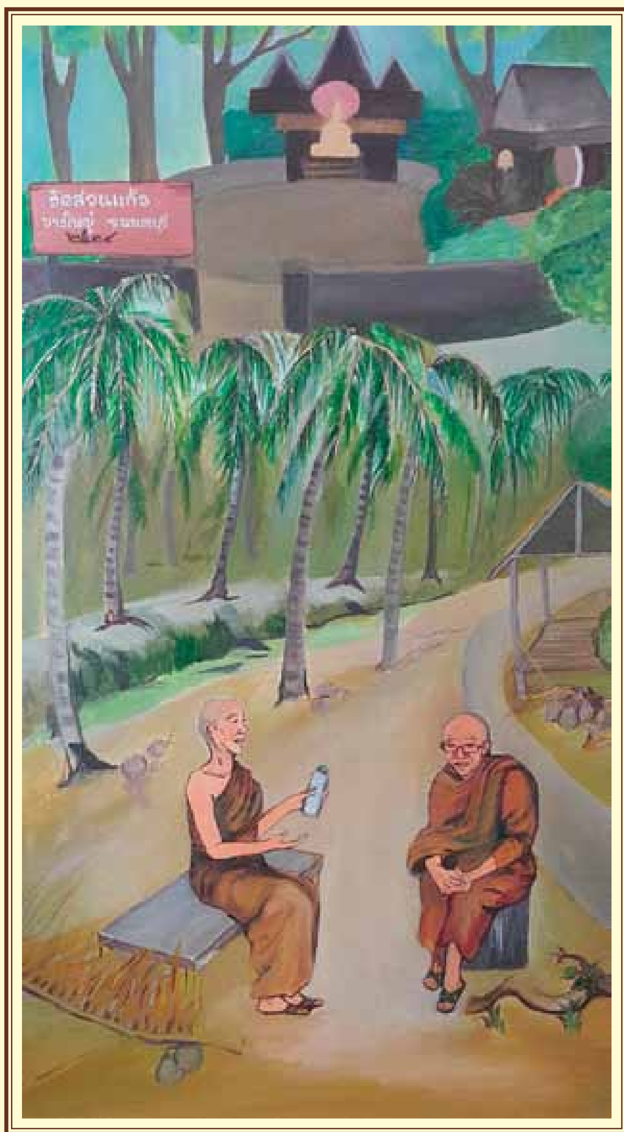
๒๖

พอศอสอง พันห้า ร้อยสิบเอ็ด จำวัดเวศน์ เวียงจันทน์ ถิ่นพุทธไท้
คนฟังเทศน์ ฟังธรรม เหนือจรดใต้ และเข้าใจ วิธี อิริยาบถท่าน
พรรษาที่ สิบหก ยกย้ายมา จำพรรษา เมืองนนท์ วัดชลประทาน
หลวงพ่อเทียน ท่านไปสอน กรรมฐาน พบอาจารย์ เชี่ยวปุจฉา ท่านเขมา

๒๗

ท่านเขมา นันทะ สอนพระใหม่ ถามอะไร ตอบได้หมด รจนา
เมื่อเทศน์เสร็จ หลวงพ่อเทียน ซักถามว่า ท่านเทศน์มา จำความรู้ จากที่ใด
สุดลังเล คำถาม หลวงพ่อเทียน เกิดจุดเปลี่ยน ธรรมะ ครั้งยิ่งใหญ่
ท่านขอมีด ให้เขมา ขึงด้ายไว้ ตัดขาดด้าย ถึงได้พบ พุทธองค์

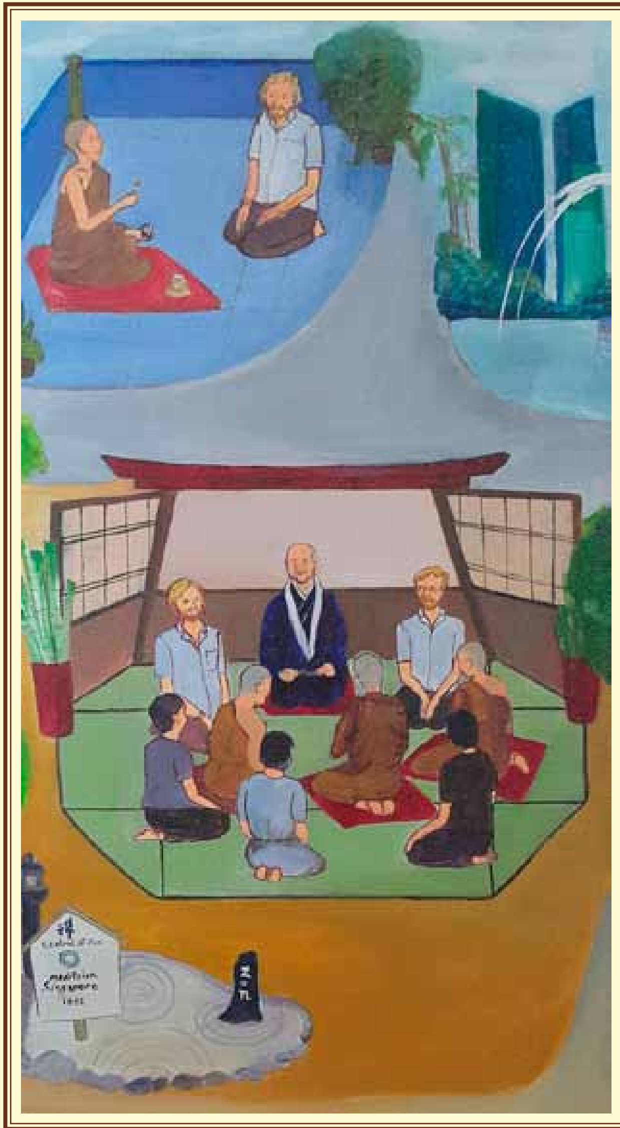
๒๘

วัดสวนแก้ว บางใหญ่ นนทบุรี　　พรรษาที่ ยี่สิบ เพศพระสงฆ์
พระมหา นามดิเรก เขตจำนง　　ท่านเจาะจง ใคร่เรียนรู้ เรื่องรูปนาม
หลวงพ่อเทียน หยิบขวดน้ำ ข้างกายมา　　ท่านเปิดฝา จะขว้างขวด แล้วสอบถาม
น้ำในขวด จะยังอยู่ หรือไหลลาม　　ให้เธอตาม หาฝาขวด น้ำให้เจอ

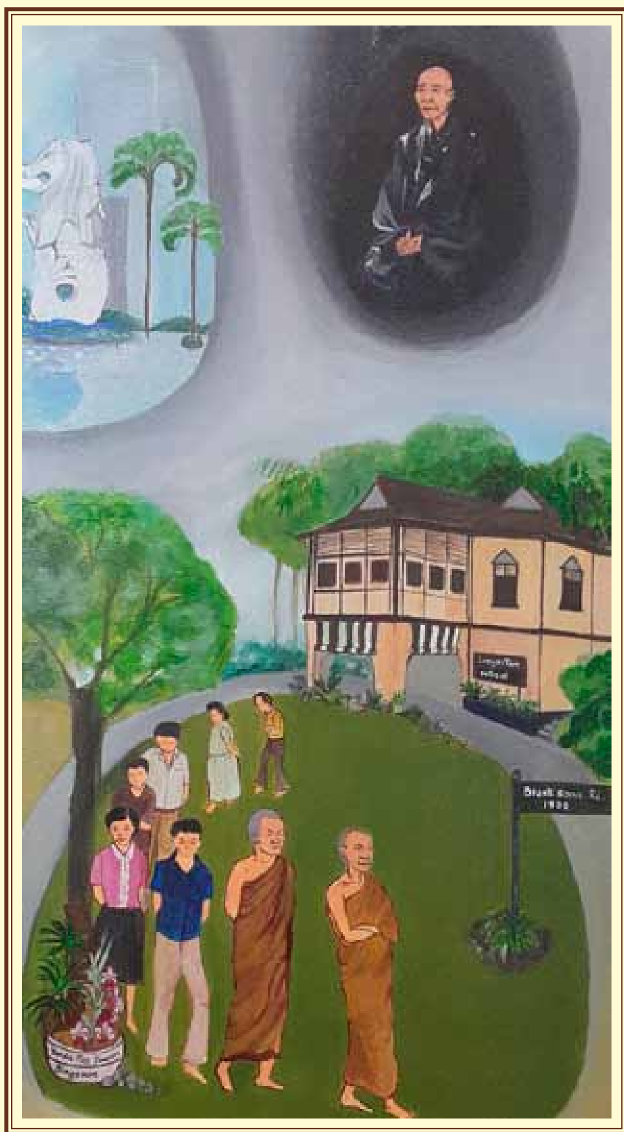
๒๙

วัดสวนแก้ว บวชสามเณร ให้คึกคัก ไม่เหมาะนัก กับการสอน ผ่อนเพลินเพลอ
มหาสุขสันต์ กับโยม วิโรจน์เจอ วัดร้างเธอ ร่องรอยเก่า กระจัดกระจาย
หลวงพ่อเทียน บูรณะ เป็นวัดใหม่ สนามใน คือชื่อวัด อยู่ในสาย
รู้ซื่อซื่อ เจริญสติ เคลื่อนไหวกาย คนมากหลาย เชื้อชาติมา ศึกษากัน

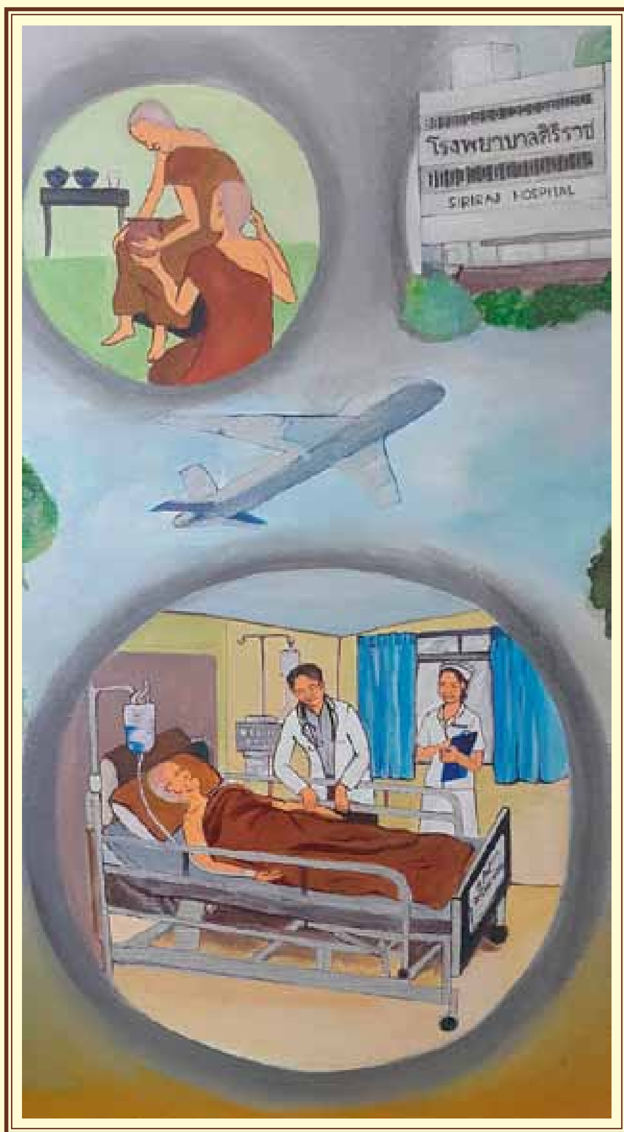
๓๐

ธรรมนี้ หากใครมี ก็รู้ได้
อินเดียไทย ฝรั่งเศส อเมริกัน
ไม่มีเขต ภาษา มาขวางกั้น
ปรมัตถ์ ข้ามสมมุติ สุดบรรยาย
ที่ประเทศ สิงคโปร์ ฉัตธรรมะ
ให้พบปะ พุทธะ ทั้งสองสาย
ยามาดะ แห่งสาย เซนรินไซ
ประทับใจ มอบชุดเซน หลวงพ่อเทียน

๓๒

การกลับไป สิงคโปร์ ครั้งที่สอง　　เรือนรับรอง หลังใหญ่รอ ธรรมเสถียร
ผู้คนมา ฟังแนวคิด หลวงพ่อเทียน　　มีผู้เปลี่ยน แปลภาษา ต่อนันต์
ท่านเขมา นันทะ ท่านชูศรี　　คุณมากมี เสริมนำ ธรรมจัดสรร
ต้นสติ เติบใหญ่ แต่บัดนั้น　　ขยายเขตขัณฑ์ พุทธะ ณ สิงคโปร์

๓๒

แรกทีเดียว ตั้งใจอยู่ สามสิบวัน
เกิดอาเจียน เพราะเนื้อร้าย ที่เติบโต
แพทย์ตรวจพบ มะเร็ง ในกระเพาะ
หลวงพ่อเทียน ถามหมอตาม จรรยาบรรณ

ท่านอาพาธ กะทันหัน อาการไข
สิงคโปร์ ต้องบินลัด กลับไทยพลัน
ต้องตัดเอา กระเพาะ ในตรานั้น
จงบอกฉัน เหลือเวลา อีกเท่าใด

๓๓

ช่วงเวลา สุดท้าย ของชีวิต
กลับเมืองเลย สร้างทับ มิ่งขวัญไว้
สั่งบุตรชาย นายเทียน และนายเตรียม
ทับมิ่งขวัญ จึงเกิดก่อ บ่อตาธรรม

ท่านทุ่มเท จิตกาย ขยายใหญ่
ตั้งชื่อให้ เกียรติแก่หญิง มิ่งขวัญธรรม
หมั่นตรวจเยี่ยม ค่าใช้จ่าย ท่านเตือนย้ำ
มีค่าล้ำ แก่ผู้ทุกข์ ที่หลงทาง

ทับมิ่งขวัญ โดนน้ำเซาะ เลาะตลิ่ง
มองเห็นฝั่ง ตรงข้ามใหญ่ ให้กว้างขวาง
ช่วงบุกเบิก ต้องต่อแพ มาสำรวจ
จึงได้เห็น เป็นเกาะ พุทธธรรม

พื้นที่จริง สามไร่ เกือบวายร้าง
หากแผ้วถาง คงได้ที่ ปฏิบัติธรรม
มีผู้ตรวจ ราชการ ชำนาญด้ำ
รอยบาทย่ำ สาธุชน ผู้ด้นธรรม

เมื่อถึงกาล จะละ ซึ่งสังขาร
วันอังคาร ที่สิบสาม ขึ้นสามค่ำ
ท่านเคลื่อนไหว ให้ศิษย์เห็น เป็นองค์ธรรม
มือเลื่อนล้ำ บรรจงจรด เมื่อหมดลม
อย่างสงบ จบพร้อมกัน ตื่นตันศิษย์
ใจจำจิต เจิดจรัส สะบัดบรม
แสงแห่งเทียน ธรรมขจร กรกราบก้ม
เป็นบรม ครูสติ ปรีชาญาณ

๓๖

จึงแสงเทียน แพร่กำจร ทั่วทุกทิศ　　น้อมเป็นศิษย์ ทุกภาค ทั่วถิ่นฐาน
เราชาวพุทธ ได้ตื่นรู้ ปัญญาญาณ　　เป็นนักบวช หรือชาวบ้าน ก็ถึงได้
เมื่อตื่นรู้ ไร้สมมุติ สู่ปรมัตถ์　　จึงสัมผัส พุทธะ สว่างไสว
หลักการสอน พิสูจน์ วิมุติได้　　ประทับไว้ เกริกก่อ “หลวงพ่อเทียน”

ขอเชิญชวน หมู่มิตร ที่ชิดใกล้
จุดแสงไฟ ใต้เทียน ให้สว่าง
อย่าพะวง หลงลืมไฟ ไว้ริมทาง
แล้วเดินห่าง แสงไฟ ใจมืดมน
มาเกิดมา...เพื่อนพ้องทั้งน้องพี่
ก่อนเทียนนี้ จะดับไป ไม่เห็นหน
ชีวิตนี้ น้อยนัก ควรรักตน
รีบดั้นด้น เดินทาง อย่างตั้งใจ
พี่รู้สอง น้องรู้หนึ่ง พึ่งกันเถิด
แสงเทียนเกิด เฉพาะหน้า หาที่ไหน
เดินจงกรม ข่มฉับหวะ พากันไป
ตามส่องใจ ให้สว่าง สุดทางเดิน
อีกไม่นาน งานส่องเทียน อาจเลื่อนเลอะ
รีบเดินเถอะ อย่าชักช้า อย่าห่างเหิน
ก่อนเทียนนี้ จะดับไป จนสายเกิน
ขอชวนเชิญ มาเดินตาม "นามแสงเทียน"

พระพุทธยานันทภิกขุ

ตามเทียนส่องใจ
ให้สว่างสุดทางเดิน

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ประวัติหลวงพ่อเทียน

ทีมบรรณาธิการ : ธรรมสังคีต

ภาพวาดประวัติหลวงพ่อเทียน : นางรื่นโรย

บทกลอนประวัติหลวงพ่อเทียน : หลวงพ่อมหาดิเรก พุทธยานันโท
นางรื่นโรย

รูปเล่มและปก : ณัฐญา ลงกานี
พิไลวรรณ รัตนจินดา

จัดทำโดย : กลุ่มมูลนิธิพุทธยานันทภิกขุ

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน ๒๕๖๐

จำนวนพิมพ์ ๕๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท โพรเจ็คท์ ไฟฟ์-โฟว์ จำกัด (โรงพิมพ์ 54)
๘๗/๑-๒ ถ.ชิดวนา อ.แม่สอด จ.ตาก ๖๓๑๑๐
โทร.๐๕๕-๕๔๗๒๗๑-๒ แฟกซ์ ๐๕๕-๕๓๖๑๔๑
Email : 54printing@gmail.com

หากต้องการหนังสือเพื่อเผยแพร่ กรุณาติดต่อ
มูลนิธิพุทธยานันทภิกขุ วัดพระธาตุแสงเทียน
เลขที่ ๑๑๙/๓ หมู่ ๗ บ้านปากปาน ต.ไทรย้อย อ.เด่นชัย จ.แพร่ ๕๔๑๑๐
โทร. ๐๕๔-๖๖๑๔๔๘ ๐๘๐-๘๐๖๖๘๐๖

"

หลวงพ่อเทียน จิตฺตสุโภ

มีแนวคิด มีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนก็คือให้มีสติ รู้สึกตัว

รู้เท่าทันความคิด และอารมณ์อยู่ตลอด

ไม่เอาจิตเข้าไปข้องเกี่ยวปรุงแต่ง เป็นแต่ผู้รู้ ผู้ดู

เห็นธรรมชาติที่ไม่เที่ยงของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วดับไป

"

พระพุทยานันทภิกขุ

(หลวงพ่อมหาดิเรก พุทธยานันโท)